

slag vedtoges, er Overskuddet garanteret i hvert Fald for de første tre Aar. Det bestemmes i § 5: „De det offentlige efter denne Lov tilfaldende Indtægter deles, indtil den ændrede Koloniallov for de dansk-vestindiske Øer af ^{27/11} 1863 træder i Kraft, imellem St. Croix og St. Thomas' Kolonialkasser efter et af Finansministeren fastsat Forhold“. Dette er den gamle Regel, men saa hedder det: „Fra det nævnte Tidspunkt“ — og forhaabentlig indtræder det inden ret længe, at Loven om Ændringer i Kolonialloven træder i Kraft, — „indgaa disse Indtægter i Statskassen. Forlods dækkes heraf de af Statskassen i Henhold til den ændrede Koloniallov overtagne vestindiske Udgifter.“ Hvis denne Ordning træder i Kraft, vil Statskassen derved være sikret saaledes, at den har fuld Dækning for de Udgifter, Staten har i Dansk Vestindien, og der vil endda blive noget tilovers. Og dette Overskud skal fordeles ikke som tidligere foreslaaet mellem St. Thomas og St. Croix's Kolonialkasser efter et af Finansministeren bestemt Forhold, men mellem St. Thomas' Havn og de vestindiske Kolonialkasser efter et af Finansministeren bestemt Forhold. Her er Havnen skudt ind som en selvstændig Modtager af en Del af Overskuddet, og jeg skal bemærke, at det er i hvert Fald min Hensigt ved Fordelingen at tage særligt Hensyn til St. Thomas' Havn, saaledes at den Del af Overskuddet, der retmæssigt maa tilfalde St. Thomas, navnlig kommer Havnen til gode, idet Kommunen da for en væsentlig Del maa nøjes med den indirekte Gavn, den faar af Havnens Udvidelse og Fremgang. Dette gælder for Overskuddet af de 25,000 første Lodder, hvoraf Indtægten for Statskassen er garanteret. Naar Loddernes Antal forøges udover de 25,000, og vi altsaa komme op paa et Overskud af over 400,000 Kr., skal det ved Forøgelsen fremkomne Overskud anvendes til koloniale Formaal i Almindelighed efter nærmere Bestemmelse paa Finansloven. Naar der kan blive en saa betydelig Indtægt som 788,000 Kr. aarlig for Statskassen af et saadant Lotteri, vil det neppe være rigtigt at binde for bestandigt samtlige disse Indtægter til Anvendelse i Vestindien. Derfor er det bestemt, at naar de første 400,000 Kr. ere

anvendte udelukkende til Vestindien, bliver der for Restbeløbets Vedkommende at træffe Bestemmelse paa Finansloven til koloniale Formaal, d. v. s. til Fordel for Vestindien og Grønland. Jeg mener, at den Ordning, der her er truffen, er meget heldig, og jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om et midlertidigt Tillæg til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift m. v. af 29. December 1857.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 788 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Goos): Som Tinget vil se, har det om dette Lovforslag nedsatte Udvalg delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet har tiltraadt Hovedbestemmelsen i Lovforslaget, men stiller forskellige Ændringer med Hensyn til dets videre Gennemførelse. Mindretallet har ogsaa stillet forskellige Ændringsforslag, men forbeholder sig i øvrigt sin Stilling med Hensyn til Lovforslagets Fremme i det hele.

Lovforslagets Hovedbestemmelse gaar ud paa, at der til den Adkomst til Gæstgiverinæring, som erhverves efter Lovforslagets Forelæggelse for Rigsdagen, ikke skal knytte sig Ret til at beværte andre end de rejsende, der herbergere i Gæstgiverierne. Hensigten med denne Bestemmelse er at lette en endelig Afgørelse af Spørgsmaalet om Beværternæringens Ordning; derfor har Lovforslaget en ganske midlertidig og stærkt tidsbegrænset Ka-